

“Dat ha’k neit edacht”

“Dat ha’k neit edacht”, was de eerste reactie na het eindsignaal van de heer G. Post, een van DETO’s trouwste en markantste supporters. Het was inderdaad zo dat menigeen vooraf niet had gedacht dat DETO zo ‘gemakkelijk’ tot een overwinning zou komen op het toch moeilijk te bespelen Kloosterhaar. Eerlijk gezegd had de uitslag voor de bezoekers nog ondraaglijker kunnen zijn als de Vriezenveners wat zorgvuldiger met de hun geboden kansen waren omgesprongen. Het was goed zo en deze overwinning geeft nog een extra stimulans voor de laatste drie wedstrijden. De op papier eenvoudiger te bestrijden ‘De Eversberg’ en Daarlerveen zijn de volgende tegenstanders. En als DES ook blijft winnen kan de competitie haar climax bereiken in het slotduel dat DETO thuis mag afwerken.

Kloosterhaar startte veelbelovend. Met snel, flitsend positieospel en door de bal snel rond te laten gaan werd DETO teruggedrongen. Verrassend, omdat menig tegenstander direct na het begin zich terugtrekt voor het eigen doel. DETO gaf het middenveld te veel vrijheid en met gevaarlijk aangesneden voorzetten werd de verdediging op de proef gesteld. De fysiek sterke spelers bleken ook zeer wendbaar en begaven zich goed door in de gecreëerde ruimte te lopen. Door een weggevertje kwam Kloosterhaar verdiend op voorsprong. Ernst Jan Spijker liet zich dit buitenskansje niet ontnemen. DETO kende een rommelige fase. Het was te onnauwkeurig in het aanspelen, er was te weinig beweging zonder de bal. Nee, het spelletje kon op deze manier geen doelrijpe kansen opleveren. Het was allemaal te statisch en te doorzichtig, maar door elkaar te sturen, te stimuleren en met elkaar te samenwerken kroop DETO uit het dal. Arjen Pastink werd eindelijk eens goed aangespeeld. Als toeschouwer denk je dan dat hij wel tien keer de mogelijkheid had om hard uit te halen. Hij weifelde echter, schoot tegen doelman Robert Jager aan en Willian Swienink haalde vervolgens hard uit waarop de keeper nog wel in een reflex kon reageren maar vervolgens kansloos was toen de terugspringende bal op het hoofd van Arjen Pastink kwam. DETO had deze treffer nodig om weer terug te zijn in de wedstrijd. Het tot dat moment vertoonde spel had immers niet het zelfvertrouwen bevorderd. Toch was Kloosterhaar weer dicht bij een nieuwe voorsprong. De bal kreeg, na een gevaarlijke voorzet, nog een voor

DETO gunstig effect zodat de klaarstaande Ben Benjamins kansloos was voor een nieuwe stand. Als kijkspel werd de wedstrijd aantrekkelijker. Beide ploegen speelden fair, met veel inzet en met de intentie om te gaan winnen. Erik Eshuis liet in een prachtige individuele actie de tegenstanders zijn hakken zien, maar het lange uitschuifbare been van Karel Roessink kon nog net redding brengen. De hoekshop kopte Arjen Pastink wel goed in, maar helaas voor DETO werd de bal van de lijn gehaald. DETO kreeg meer grip op de wedstrijd. Toch bleef waakzaamheid geboden bij de snelle uitvallen van Kloosterhaar. Bij de bezoekers liep het echter niet meer zoals in de beginfase. Het hoge tempo eiste zijn tol. De conditie, de basis voor een hele wedstrijd, werd zienderogen minder. Vlak voor rust kwam DETO op voorsprong. Een schitterend uitgevoerde aanval over vier schijven werd wederom afgerond door Arjen Pastink. Het ging allemaal zo snel, met één keer kaatsen dat het nauwelijks te volgen was, laat staan op te merken wie er allemaal bij betrokken waren. DETO kon met een gerust gevoel gaan rusten en Kloosterhaar mocht even op adem komen om na te denken hoe nu de thuisclub in de tweede helft te bestrijden. Het fluitsignaal voor het tweede bedrijf had nog maar net geklonken of men zag wat de boodschap van Guus Hoevenberg was geweest in de kleedkamer. DETO moest en zou de voorsprong zo snel mogelijk verhogen om Kloosterhaar definitief op de knieën te krijgen. Een vloeiende aanval via de steeds maar weer opnieuw inschuivende Frederik

Jaspers Faijer en de altijd aanspeelbare Arjen Pastink kon Gerrald Eshuis jammer genoeg niet afronden. Laatstgenoemde speelde overigens ook een puike pot. Zonder ook maar een moment stil te staan sleurde hij over het hele veld. De kansen stapelden zich op. Erik Eshuis kon, enigszins met geluk door het gladde veld, alleen op de keeper afgaan. Het resulteerde slechts in een corner. De volgende hoekshop bracht DETO op 3-1. Louis Goudbeek kon weer eens zijn hoofd hoger reiken dan de verdedigers. Het was vanaf dat moment gebeurd met de sportieve ploeg van Kloosterhaar. Mentaal was een behoorlijke dreun uitgedeeld. Het overleg was weg. De conditie en techniek lieten het steeds vaker afweten en DETO werd steeds dominanter. Het werd voor de bezoekers nog erger toen na ongeveer een half uur spelen Willian Swienink keihard en geplaatst kon inkoppen na een afgemeten voorzet. Het laatste kwartier had de thuisclub wel de hoogste score van de competitie kunnen brengen als er wat zorgvuldiger was omgesprongen met de kansen. Alleen Theo Wigger kon nadat er binnen de beruchte lijnen onreglementair was afgestopt, nog door de toegekende strafschoep de stand verhogen. De aanvallen waren prachtig om te zien, het werd alleen niet afgerond. Gelukkig voor Kloosterhaar dat zo dapper en overtuigend aan de wedstrijd was begonnen. En met vijf doelpunten wat vooraf door niemand voor mogelijk was gehouden was het thuispubliek ook al verwend genoeg. En wat kan voetbal ook mooi zijn zonder doelpunten.

DETO - De Eversberg

Zaterdag 18 april komt hekkensluis De Eversberg uit Nijverdal op bezoek. De ploeg van oud-DETO-speler Hans Groot staat troosteloos onderaan. Gezien de uitslagen en de stand op de ranglijst krijgt men steeds meer medelijden met de Nijverdallers. Het lijkt dat voor hen de competitie wel zo snel mogelijk mag zijn afgelopen. DETO zal hopelijk voor het trouwe publiek een doelpuntenfestijn kunnen opvoeren en de wedstrijd zonder blessures beëindigen. Aanvang van het duel is zoals gebruikelijk om 14.30 uur.

VV Courant
9 april '98